

“मीठे बच्चे- हरेकको नाडी (नब्ज) हेरेर पहिले उसलाई ईश्वरको निश्चय गराऊ अनि अगाडि बढ, ईश्वरको निश्चय विना ज्ञान दिनु समय व्यर्थ गर्नु हो।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ मुख्य एक पुरुषार्थले छात्रवृत्ति लिने अधिकारी बनाउँछ ?

उत्तर:- अन्तर्मुखता । तिमीहरू धेरै अन्तर्मुखी रहनु छ । बाबा त हुनुहुन्छ कल्याणकारी । कल्याणको लागि नै राय दिनुहुन्छ । जो अन्तर्मुखी योगी बच्चाहरू छन् उनीहरू कहिल्यै देह-अभिमानमा आएर रिसाउँदैनन् वा लड्दैनन् । उनको चलन बडो रोयल शानदार हुन्छ । धेरै कम बोल्छन्, यज्ञ सेवामा रुचि राख्छन् । उनीहरू ज्ञानको धेरै बातचित गर्दैनन्, यादमा रहेर सेवा गर्छन् ।

ओम् शान्ति । अक्सर गरेर देखिन्छ प्रदर्शनी सेवाको समाचार पनि आउँछ त्यसमा मूल कुरा जुन बाबाको पहिचानको हो, त्यसमा पूरा निश्चय गराएनन् भने बाँकी जे कुरा सम्झाए पनि, त्यो कसैको बुद्धिमा बस्न मुश्किल छ । हुन त राम्रो-राम्रो भन्छन् तर बाबाको पहिचान हुँदैन । पहिला त बाबाको पहिचान हुनुपर्छ । बाबाको महावाक्य छ, मलाई याद गर, म नै पतित-पावन हुँ । मलाई याद गर्नाले तिमी पतितबाट पावन बन्दछौ । यो हो मुख्य कुरा । भगवान् एक हुनुहुन्छ, उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । ज्ञानको सागर, सुखका सागर हुनुहुन्छ । उहाँ नै उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ । यो निश्चय भयो भने फेरि भक्तिमार्गका जो शास्त्र, वेद अथवा गीता भागवत छन् सबै खण्डन हुनेछन् । भगवान् स्वयं भन्नुहुन्छ- यो मैले सुनाएको होइन । मेरो ज्ञान शास्त्रमा छैन । त्यो हो भक्तिमार्गको ज्ञान । म त ज्ञान दिएर सद्गति गरेर गइहाल्छु । फेरि यो ज्ञान प्रायः लोप हुन जान्छ । ज्ञानको प्रारब्ध पूरा भइसकेपछि फेरि भक्तिमार्ग शुरू हुन्छ । जब बाबामा निश्चय बस्छ तब त सम्झन्छन्, भगवानुवाच- यी भक्तिमार्गका शास्त्र हुन् । ज्ञान र भक्ति आधा-आधा चलछ । भगवान् जब आउनुहुन्छ तब आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । म भन्दछु- ५ हजार वर्षको कल्प हो, म त ब्रह्मा मुखद्वारा सम्झाइरहेको छु । पहिलो मुख्य कुरा बुद्धिमा बसाउनु छ- भगवान् को हुनुहुन्छ ? यो कुरा जबसम्म बुद्धिमा बस्दैन तबसम्म अरू कुनै पनि कुरा सम्झाए पनि केही असर हुँदैन । सारा मेहनत नै यस कुरामा छ । बाबा आउनु नै हुन्छ स्मशान (कब्र)बाट जगाउन । शास्त्र आदि पढेर त जाग्दैनन् । परम आत्मा हुनुहुन्छ ज्योति स्वरूप त्यसैले उहाँका बच्चाहरू पनि ज्योति स्वरूप हुन् । तर तिमी बच्चाहरूको आत्मा पतित बनेको छ, जसले गर्दा ज्योति निभेको छ । तमोप्रधान भइसकेका छन् । सबैभन्दा पहिला बाबाको परिचय नदिनाले फेरि जति मेहनत गर्छन्, विचार (ओपीनियन) आदि लेखाउँछन् त्यो केही कामको रहँदैन यसैले सेवा हुँदैन । निश्चय भयो भने सम्झन्छन् अवश्य ब्रह्माद्वारा ज्ञान दिइरहनुभएको छ । मनुष्य ब्रह्मालाई देखेर कति अलमलिन्छन् किनकि बाबाको पहिचान छैन । तिमी सबै जान्दछौ- भक्तिमार्ग अब पास भइसकेको छ । कलियुगमा छ भक्तिमार्ग र अब संगममा छ ज्ञानमार्ग । हामी संगमयुगी हौं । राजयोग सिकिरहेका छौं । दैवी गुण धारण गर्दछौं नयाँ दुनियाँको लागि । जो संमयुगमा छैनन् उनीहरू दिन-प्रतिदिन तमोप्रधान बन्दै जान्छन् । त्यस तर्फ तमोप्रधानता बढ्दै जान्छ, यस तर्फ तिम्रो संगमयुग पूरा भइरहेको छ । यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो नि । सम्झाउने पनि नम्बरवार छन् । बाबा सधैं पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ । निश्चय बुद्धि विजयन्ती । बच्चाहरूमा बातचित गर्ने बानी धेरै छ । बाबालाई याद नै गर्दैनन् । याद गर्न बडो कठिन छ । बाबालाई याद गर्न छोडेर आफ्नै कुरा सुनाइरहन्छन् । बाबाको निश्चय विना अरू चित्र तर्फ बढ्नु नै हुँदैन । निश्चय छैन भने केही पनि बुझ्दैनन् । बाबा (अल्फ) को निश्चय छैन भने बाँकी बे (बादशाही) मा जानु समय व्यर्थ गर्नु हो । कसैको नाडी (नब्ज)लाई जान्दैनन्, उद्घाटन गर्नेलाई पनि पहिला बाबाको परिचय दिनुपर्छ । उहाँ हुनुहुन्छ सर्वोच्च बाबा ज्ञानको सागर । बाबा यो ज्ञान अहिले मात्र दिनुहुन्छ । सत्ययुगमा यो ज्ञानको आवश्यकता नै रहँदैन । पछि शुरू हुन्छ भक्ति । बाबा भन्नुहुन्छ- जब दुर्गति अर्थात् मेरो निन्दा पूरा हुने समय हुन्छ तब म आउँछु । आधाकल्प उनीहरूले निन्दा गर्नु नै छ, जसको पूजा गर्छन्, कर्तव्य (आक्युपेशन) को बारेमा थाहै छैन । तिमी बच्चाहरू बसेर सम्झाउँछौ तर आफ्नै योग बाबासँग छैन भने अरूलाई के सम्झाउन सक्छौ ? भन्न त शिवबाबा भन्छन् तर योगमा बिलकुल रहँदैनन् भने विकर्म पनि विनाश हुँदैन, धारणा हुँदैन । मुख्य कुरा हो एक बाबालाई याद गर्नु ।

जो बच्चाहरू ज्ञानी आत्माको साथ-साथै योगी बन्दैनन्, उनीहरूमा देह-अभिमानको अंश अवश्य हुन्छ। योग विना सम्झाउनु कुनै काम नै छैन। फेरि देह-अभिमानमा आएर कुनै न कुनैलाई दिक्क गरिरहन्छन्। बच्चाहरू भाषण राम्रो गर्छन् भने सम्झन्छन् हामी ज्ञानी आत्मा हौं। बाबा भन्नुहुन्छ— ज्ञानी आत्मा त हौं तर योग कम छ, योगमा पुरुषार्थ धेरै कम छ। बाबा कति सम्झाउनुहुन्छ— चार्ट राख। मुख्य हो नै योगको कुरा। बच्चाहरूमा ज्ञान सम्झाउने सोख त छ तर योग छैन। योग विना विकर्म विनाश हुँदैन, फेरि पद के पाउँछन्। योगमा त धेरै बच्चाहरू फेल छन्। सम्झन्छन् हामी १०० प्रतिशत छौं। तर बाबा भन्नुहुन्छ २ प्रतिशत छौं। बाबा स्वयं बताउनुहुन्छ भोजन खाने समय यादमा रहन्छ, फेरि भुल्दछु। स्नान गर्छु भने पनि बाबालाई याद गर्छु। हुन त उहाँको बच्चा हुँ फेरि पनि याद भुल्छु। सम्झन्छौं यी त नम्बरवनमा जानेवाला हुन्, अवश्य ज्ञान र योग ठीक होला। फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ— योगमा धेरै मेहनत छ। परीक्षण (ट्रायल) गरेर हेर अनि अनुभव सुनाऊ। मानौं कपडा सिलाउँछौं भने हेर्नुपर्छ बाबाको यादमा रहन्छ ? धेरै प्यारो माशुक हुनुहुन्छ। उहाँलाई जति याद गर्नु त्यति हाम्रो विकर्म विनाश हुन्छ, हामी सतोप्रधान बन्नेछौं। आफूलाई हेरौं— म कति समय यादमा रहन्छु ? बाबालाई रिजल्ट बताउनुपर्छ। यादमा रहनाले नै कल्याण हुन्छ। बाँकी धेरै सम्झाउनाले कल्याण हुँदैन। केही पनि बुझ्दैनन्। अल्फ (बाबा) विना काम कसरी चल्छ ? एक अल्फ (बाबा) को थाहा छैन भने बाँकी बिन्दु, बिन्दु मात्रै हुन्छ। अल्फ (बाबा) को साथ बिन्दु लगाउनाले फाइदा हुन्छ। योग छैन भने सारा दिन समय व्यर्थ गुमाउँछन्। बाबालाई त दया लाग्छ, यिनीहरू के पद पाउँछन्। तकदिरमा छैन भने बाबाले के गर्न सक्नुहुन्छ। बाबा त घरी-घरी सम्झाउनुहुन्छ— दैवी गुण राम्रो राख, बाबाको यादमा बस। याद धेरै आवश्यक छ। यादबाट स्नेह (लभ) हुन्छ तब नै श्रीमत्तमा चलन सक्छन्। प्रजा त धेरै बन्नेछन्। तिमी यहाँ आएका नै छौं यी लक्ष्मी-नारायण बन्न, यसमा मेहनत छ। हुन त स्वर्गमा जान्छन् तर सजाय खाएर फेरि पछाडिमा आएर सानो पद पाउँछन्। बाबा त सबै बच्चाहरूलाई जान्नुहुन्छ नि। जो बच्चाहरू योगमा कच्चा छन् उनीहरू देह-अभिमानमा आएर रिसाउँछन् र लडाईं-भगडा गर्छन्। जो पक्का योगी छन् उनको चलन बडो रोयल शानदार हुन्छ, धेरै कम बोल्छन्। यज्ञ सेवामा रुचि रहन्छ। यज्ञ सेवामा हड्डी पनि जाओस्। यस्ता-यस्ता कोही त छन् पनि। तर बाबा भन्नुहुन्छ— यादमा धेरै रट्यौं भने बाबासँग प्यार हुन्छ र खुशीमा रहनेछौं।

बाबा भन्नुहुन्छ— म भारतखण्डमा नै आउँछु। भारतखण्डलाई नै आएर उच्च बनाउँछु। सत्ययुगमा तिमी विश्वको मालिक थियौ, सद्गतिमा थियौ फेरि दुर्गति कसले गर्नु ? (रावणले) कहिले शुरू भयो ? (द्वापरदेखि) आधा कल्पको लागि सद्गति एक सेकेण्डमा पाउँछौ। २१ जन्मको वर्सा पाउँछौ। जहिले पनि कुनै राम्रो मानिस आए भने सबैभन्दा पहिला उनलाई बाबाको परिचय देऊ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, यस ज्ञानबाट नै तिम्रो सद्गति हुनेछ। तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— यो ड्रामा चलिरहेको छ सेकेण्ड बाई सेकेण्ड। यो बुद्धिमा याद रट्यो भने पनि तिमी राम्ररी स्थिर रहनेछौ। यहाँ बसे पनि बुद्धिमा रहोस् यो सृष्टि चक्र जुम्मा जस्तै कसरी घुम्दै रहन्छ। सेकेण्ड-सेकेण्ड टिक-टिक भइरहन्छ। ड्रामा अनुसार नै सारा पार्ट बजिरहेको छ। एक सेकेण्ड पास भयो, खतम। रोल हुँदै जान्छ। अति विस्तारै-विस्तारै घुम्दछ। यो हो बेहदको ड्रामा। वृद्ध आदि जो छन् उनको बुद्धिमा यो कुरा बस्न सक्दैन। ज्ञान पनि बस्न सक्दैन। योग पनि छैन फेरि पनि बच्चा त हुन् नै। हो, सेवा गर्नेहरूको पद उच्च हुन्छ। बाँकीको कम पद हुन्छ। यो पक्का ख्याल राख। यो बेहदको ड्रामा हो, चक्र घुमिरहन्छ। जसरी रिकर्ड दोहोरिइरहन्छ नि। हाम्रो आत्मामा पनि यस्तै रिकर्ड भरिएको छ। सानो आत्मामा यति सारा पार्ट भरिएको छ, यसलाई नै प्रकृतिको लीला (कुदरत) भनिन्छ। देखनमा त केही पनि देखिदैन। यो समझको कुरा हो। मोटो बुद्धि हुनेले बुझ्न सक्दैन। यिनमा म जो बोल्दै जान्छु, समय बित्दै जान्छ फेरि ५ हजार वर्षपछि दोहोरिन्छ। यस्तो समझ कसैसँग छैन। जो महारथी छन् उनीहरू घरी-घरी यी कुरामा ध्यान दिएर सम्झाउँदै रहन्छन्। यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— सबैभन्दा पहिला त पक्का गर (गाँठो बाँध)— बाबाको यादको। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। आत्मालाई अब घर जानु छ। देहका सबै सम्बन्ध छोड्नु छ। जति हुन सक्छ बाबालाई याद गरिराख। यो पुरुषार्थ गुप्त छ। बाबा राय दिनुहुन्छ, परिचय पनि बाबाको नै देऊ। याद कम गर्छन् त्यसैले परिचय पनि कम दिन्छन्। पहिला त बाबाको परिचय बुद्धिमा बस्नुपर्छ। भन, लेख— वास्तवमा उहाँ हाम्रा बाबा हुनुहुन्छ। देह

सहित सबै कुरा छोडेर एक बाबालाई याद गर्नु छ । यादबाट नै तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नेछौ । मुक्तिधाम, जीवन-मुक्तिधाममा त दुःख-दर्द हुँदै हुँदैन । दिन-प्रतिदिन राम्रो कुरा सम्भाइन्छ । आपसमा पनि यही कुरा गर । लायक पनि बन्नुपर्छ नि । ब्राह्मण भएर बाबाको रूहानी सेवा गरेनौ भने त के कामको । पढाइ त राम्रोसँग धारण गर्नुपर्छ नि । बाबा जान्नुहुन्छ— धेरै यस्ता छन् जसलाई एक अक्षर पनि धारण हुँदैन । यथार्थ रूपले बाबालाई याद गर्दैनन् । राजा-रानीको पद पाउन मेहनत छ । जो मेहनत गर्छन् उनैले उच्च पद पाउँछन् । मेहनत गरून् तब नै राजाईमा जान सक्छन् । नम्बरवनलाई नै छात्रवृत्ति (स्कलरशिप) मिल्छ । यी लक्ष्मी-नारायण छात्रवृत्ति लिएका हुन् । फेरि हुन् नम्बरवार । धेरै ठूलो परीक्षा हो नि । विजयी हुनेको नै माला बनेको छ । ८ रत्न छन् नि । ८ छन् फेरि छ १००, फेरि छ १६ हजार । त्यसैले कति पुरुषार्थ गर्नुपर्छ, मालामा उनिनको लागि । अन्तर्मुखी रहने पुरुषार्थ गन्यौ भने छात्रवृत्ति लिने अधिकारी बन्नेछौ । तिमी धेरै अन्तर्मुखी रहनु छ । बाबा त हुनुहुन्छ कल्याणकारी । त्यसैले कल्याणको लागि नै राय दिनुहुन्छ । कल्याण त सारा दुनियाँको हुनु छ । तर नम्बरवार छन् । तिमी यहाँ बाबाको पासमा पढ्नको लागि आएका छौ । तिमीहरू मध्ये पनि ती विद्यार्थी राम्रा छन् जो पढाइमा ध्यान दिन्छन् । कोही त बिलकुल ध्यान दिदैनन् । यस्तो पनि धेरैले सम्झन्छन्— जे भाग्यमा होला । पढाइको उद्देश्य नै छैन । त्यसैले बच्चाहरूले यादको चार्ट राख्नुपर्छ । हामी अब फर्केर घर जानु छ । ज्ञान त यहीँ छोडेर जान्छौ । ज्ञानको पार्ट पूरा हुन्छ । आत्मा यति सानो, उसमा कति पार्ट छ, आश्चर्य छ नि । यो सारा अविनाशी ड्रामा हो । यस्तो-यस्तो पनि तिमी अन्तर्मुखी भएर आफूसँग कुरा गर्दै रह्यौ भने तिमीलाई धेरै खुशी हुनेछ । बाबा आएर यस्ता कुरा सुनाउनुहुन्छ, आत्माको कहिल्यै विनाश हुँदैन । ड्रामामा एक-एक मनुष्यको, एक-एक चीजको पार्ट निश्चित छ । यसलाई बेअन्त पनि भनिदैन । अन्त्य त पाएका छन् तर यो हो अनादि । कति चीजहरू छन् । यिनलाई कुदरत भनौ ! ईश्वरको कुदरत पनि भन्न सकिदैन । उहाँ भन्नुहुन्छ— मेरो पनि यसमा पार्ट छ । अच्छा ।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) योगमा धेरै मेहनत छ, परीक्षण (ट्रायल) गरेर हेर्नु छ— कर्ममा कति समय बाबाको याद रहन्छ ? यादमा रहनाले नै कल्याण हुन्छ । प्यारो माशुकलाई धेरै प्यारले याद गर्नु छ, यादको चार्ट राख्नु छ ।
- २) सूक्ष्म (महीन) बुद्धिले यस ड्रामाको रहस्यलाई बुझ्नु छ । यो धेरै कल्याणकारी ड्रामा हो, हामी जुन बोल्छौ वा गछौ त्यो फेरि ५ हजार वर्षपछि रिपीट हुनेछ, यसलाई यथार्थ रूपले बुझेर खुशीमा रहनु छ ।

वरदानः— शुद्धिको विधिद्वारा किल्लालाई मजबूत गर्नेवाला सदा विजयी र निर्विघ्न भव

यस किल्लामा हरेक आत्मा सदा विजयी र निर्विघ्न बनोस्, यसको लागि विशेष समयमा चारैतिर एक साथ योगको कार्यक्रम राख । फेरि कसैले पनि यस तारलाई काट्न सक्दैन किनकि जति सेवा बढाउदै जान्छौ त्यति माया आफ्नो बनाउने कोसिस पनि गर्छ । त्यसैले जसरी कुनै पनि कार्य शुरू गर्ने समयमा शुद्धिको विधि अपनाउँछौ, यस्तै संगठित रूपमा तिमी श्रेष्ठ आत्माहरूको एउटै शुद्ध संकल्प होस्— विजयी, यो हो शुद्धिको विधि— जसबाट किल्ला मजबूत बन्नेछ ।

स्लोगनः— युक्तियुक्त वा यथार्थ सेवाको प्रत्यक्ष फल हो खुशी ।